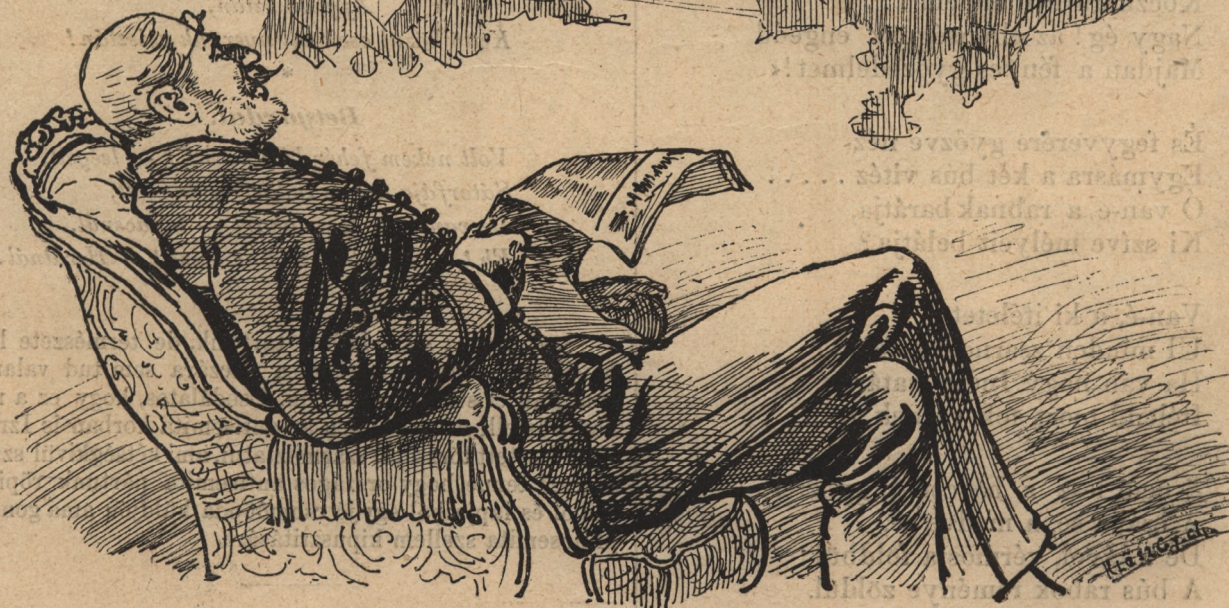
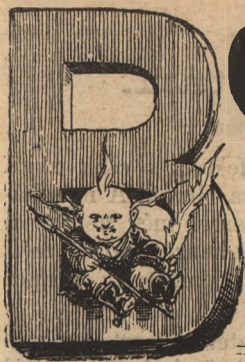

BORSSZEM JANKÓ

MAGYAR EMBER ALMA

— vagy milyen szépeket mutat a harczias sürgönyök feltüzelte rónai délibáb.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Két katona.

(A harcztérről.)

NAGY India határinál
Két katona őrsegen áll
Egymástól pár száz ölnyi messze,
Szemeik egymásra függesztve.

Ma béke van, — holnap talán
Egymást ölik már nagy csatán;
Az egyik muszka, másik angol,
Lelkük a távolban barangol.

A muszka harczos buja nagy:
›Hej Lengyelhon, be messzi vagy!
De itt van a szivembe vésvé
Rablánczaid bús csörrenése.«

S az angol harczos szive sajnó:
›Irland! feléd sohajt ez ajk,
Még itten is, ha fű, fa hallgat,
Fülembe cseng bús rabsiralmad.«

S a két arczon ül egy ború:
›Lesz öldöklés, lesz háború
S hiába! — gyűlölt csatatéren
Hazám, nem érted hull ki vérem!

Az útált zsarnokért vetem
Koczkára ifju életem
Nagy ég! az ellenségnek engedd
Majdan a fényes győzedelmet!«

És fegyverére győzve néz
Egymásra a két bús vitéz
Ó van-e a rabnak barátja,
Ki szíve mélyeit belátja?

Van-é, a ki ítéletet
Úl minden zsarnokok felett?
Ha van nagy India határan,
Itélend most sok vérnek árán.

S nem lesz a harcnak győztese
A czápa se, a medve se,
De a távol, vérmosta földből
A bús rabok reménye zöldül.

Afganisztán.

— Szabadon Vámbéry után. —

Afganisztán India szélén fekszik s csak rajta keresztül juthatni Indiába. Fővárosa Herat. A muszkának régóta fáj rá a foga, de fegyverrel még nem meri megtámadni — egyelőre Anglia rágalalmazásával vél czélt érhetni, jól tudván, hogy calumniare audacter semper aliquid — *Herat*.

Herat India kulcsának neveztetik, mert a város házán India kulcsát India kulcsára őrzi. A muszka el van határozva, hogy tolvajkulcsal — spergeld nélkül benyit Indiába. Meglássuk!

Előbb mindenesetre meg kell az afgánokkal verekednie.

Kik ezek az afgánok?

Vitéz nép, mely törzsekre van osztva, minden törzs egy khán, az u. n. afkhán, ez alatt szolgál több emir, kik ha megöregesznek, mint emiritáltakat diszelyemzsinórral szoktak nyugdíjazni. Elmés ázsiai módja annak, hogy miképen kell az országot budget megterhelése nélkül penzionálni. Az afgánok szomszédai a turkmánok (illetőleg turkweibok,) kik valóságos rablók, zsványok, betyárok és utonállók, de az afgánok nem félnek tőlük, mert köztük is sok a lóköető vagyis afgánef.

Az afgán igen szeret dalolni, sok a népdala, melyek közül álljon itt izelítőnek:

Politikai dal.

*Kurdesztán,
Turkesztán*

Angol muszka összevész a tésztán!

*Beludzisztán
Afganisztán,*

Kettő közül csak mi nyerünk csisztán!

*

Betyárdal.

*Volt nekem fehér kibitkám *) — leégett,*

Sátorfája azt se tudom — kié lett,

Be van írva Kandahari — tanácsnál,

Eh! — de se baj, több is vészett — Heratnál!

*

A nép az iráni fajhoz tartozik, de természete lobbanékony s iráni fajtartozása daczára sem tud valamit sine iran et studio megítélni. Csodálatos, hogy ez a nép nem röstelli magát ebben az antisemita korban is Izrael tiz elvesztett törzsétől származtatni, ami kétségkívül szükségessé tenné, hogy országos antisemita pártunk röpirataiból és lapjaiból egy jó csomót oda küldjön ama gonosz philosemita szellem kipusztítására.

*) sátor.

KELETI KIÁLLITÁS.

Igy álmolta meg a kiállítást Éljenhazay gróf — az iparpasa.

ORSZÁGGYÜLESI TUDÓSÍTÁS.

(From our own.)

Láng Lajos előadó: T. ház! Dicsértessék az Ur Tisza Kálmán! (Mindörökké ámen! jobbfelől.) Felsőházi törvényjavaslatunk visszaérkezett hozzánk megváltoztatva, megnyirbálva, körülmetélve. (Szörnyűködés és zugás a bal és szélsőbal némely padjain.) Ez azonban uraim nem akadályozhat bennünket a megváltoztatott javaslat elfogadásában. Mondja kiki istenfélő szívvél: az Ur adta, az Ur elvette — áldassék az ő szent neve — és szavazzon igennel, mint jámbor kormánypárti képviselőhöz illik. (Helyeslés jobbfelől.)

Irányi Dániel: T. ház! Egy gondolat bánt engemet, egy érzés: a részvét érzelme szegény Tisza Kálmán irányában. Mi lesz ebből a szerencsétlen emberből, ha e javaslat törvénynyé válik! Kénytelen lesz minden reggel tiszteletét tenni Sennyey bárónál és kezét csókolva megkérdezni tőle, hogy méltóztatott aludni; kötelessége lesz mindennapi menüjét Andrassy Gyula gróf elé terjeszteni kegyes jóváhagyás végett és ha új ruhát rendel (Tisza Kálmán: Soha!), de ha esetleg mégis rendelne: Zichy Nándor határozna meg, miféle szövetségből legyen. Uraim! Mi nem engedhetjük, hogy becsületben (Csanágyi közbeszól: hazaárulásban!) megöszült miniszterelnökünk ilyen szomorú rabságba jusson, ennél fogva én a magam, valamint pártom nevében nem fogadom el a javaslatot.

Vadnay Károly: Miként biztosz forrásból érteszülünt, a mágnász ulat nem fogadtát el a mi felsőházi tölvényüntet, hanem jónat láttát azt némi szeltesztői módosítászotnak alávetni. Szottal ildomoszabbat vagyunt, szembogy ezen tetintet nélküli, szót ugyszólván allogász eljárászt kellöleg jellemeznént, de taltozunt liberálisz multuntnat ész izraelita választo polgáltalszaintnat azon tijelentésszel, hogy a »Szabadszág, egyenlőszög ész tesztvériszég« valöban igen czinosz ész modern elveit teljeszen föntaltva — elfogadjut a mágnász urak módosítászait. (Éljen!)

Szilágyi Dezső: T. ház! Régóta hangoztattam már, hogy a kormánypárt »liberális« elnevezése csak amolyan színházi név, nom de guerre, és hogy voltaképen párt és kormány, ha rákerül a sor, szívesen enged a 48-ból vagy tiz esztendőt, ha ezt a tiz esztendőt a saját életéhez ragaszthatja. Miben áll a kormány e gyöngeségének titka? Abban t. ház, hogy selejtes elemek ülnek a kabinetben. Itt van mindjárt az igazságügyi tárcza: mennyivel jobban volna ez betöltve, ha kitünő barátom, hazánk egyik legjelesebb jogtudósa: Pulszky Gusztó ülne benne (Éljenés a ház különbözö része felöl, ahol Pulszkyak ülnek.) Ameddig ez azonban nem történik, én a kormány irányában bizalommal nem viseltethetem és a javaslatot el nem fogadom.

Pulszky Gusztó: T. ház! Én mindenben hozzájárulok előttem szólott igen tisztelt barátom szavaihoz és csak egy tekintetben jelentek be különvéleményt. Én tudniillik, a fájdalom, nem napirenden lévő, de szóban forgó igazságügyminiszteri tárczára nézve nálamnál sokkal

kiválóbb jelöltet tudok — (Szilágyi Dezső: Halljuk!) és ez nem más, mint közéletünk kimagasló alakja, hazánk sőt Európa egyik legnagyobb férfia (Szilágyi Dezső szerényen mosolyog) Szilágyi Dezső! (Szilágyi Dezső: Éljen!) A javaslatot különben meg — és elvetem.

Andreánszky Gábor: Már a görögök jeles drámaírója — Tacitus — is azt mondta egyik halhatatlan művében, a mely, fájdalom, nem maradt miránk, hogy: »Hep-hep!« Ugyanezt mondta még számtalan kitünő tudós, író, asztrológos, geológos, és kilorgós; matematikus, patyikus, lunatikus és fanatikus, hogy csak egynéhányat mondjak: Abrahamus Brimanus, Johann Zwiefelmeyer, Jean Le-Coquin, Jonathan Plumpudding, Giacomo Risotto, Paprika János, Hans von Wurst és Nendtwich. Ennyi nagy férfiú szavaihoz szükségtelen valamit hozzátennem. Én a magam részéről csak annyit mondok: Zsidó makaloh! (Nagy lelkesedés némely padokon.)

Harcztéri sürgönyök.

London, ápril 10. Az angol kormány folytatja háborus készülődéseit. Legujabban a londoni állatkert két tevéjét vásárolta meg hadi célokra. Izgatottság nagy. Orosz nagykövet felvilágosításokat kért tevéügyben, Tözsden panique. Orosz papírok rohamosan esnek.

Szent-Pétervár, ápr. 11. Az orosz kormány sürgönyt kapott Komarofftól, melyben ez kijelenti, hogy csupán békeszeretetből támada meg az afghánokat. A két sereg oly közel állott egymáshoz, hogy háborus bonyodalmak elkerülhetetlennek látszottak. Hogy ennek veszélye kikerültessek, Komaroff kénytelen volt az afghánokat szétverni. — Azóta csend és békesség uralkodik Pendsch körül. A csár kormánya bizton reméli, hogy az angolokat kielégíti ez a lojális nyilatkozat.

Moszkva, ápr. 12. (Teveháton Mervig, lóháton Askabadig, onnan különvonaton idáig. Saját külön tudósítónk távirata.) Az afganisztáni határról semmi újság.

Szent-Pétervár, ápr. 13. Hangulat békés. Nem lesz háboru.

London, ápr. 14. Hangulat harcziás: háboru elkerülhetetlennek látszik.

Berlin, ápr. 15. Bismarck kongresszust akar egybehívni, melyen a nagyhatalmakon kívül a legjelentékenyebb biztosító társaságok is képviselve lesznek. Így aztán majd sikerülend a békét biztosítani.

Bécs, ápr. 16. A hivatalos »Politische Correspondenz« legmegbízhatóbb forrásból jelenti: Diplomáciai körökben meg vannak győződve, hogy a legutóbbi komoly események daczára sem lehet tudni, vajjon a béke meg lesz-e óvható, vagy beáll-e a háboru; ámbár minden jel arra mutat, hogy vagy az egyik vagy a másik eset okvetlenül bekövetkezik. Nem lehetetlen azonban, hogy az államférfiak komoly fáradozása lehetővé teszi, hogy idővel a két ellenséges fél vagy egyetértésre jut, vagy nem jut egyetértésre.

SUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

Ma reggel a póstás egy levelet hoz. Felbontom -- elolvasom. Ez állt benne:

Két mameluk párbeszéde ajánlja Sutomberkynek az ő ellenzéki vis-á-visja.

— Mit csináljunk?

»Hja ja!«

— Kabinetkérdés!

»Az ám!«

— Nehéz posztio!

»Meghiszem!«

— Csaknem lehet?..

»Hová gondolsz?«

— De a javaslat!

»Ők lássák!«

— Kik?

»Aki főzték.«

— Tehát?

»Éljen a generális!«

— Gyertünk szavazni!

... Ehez nincs más

megjegyzésem, mint hogy: pakolj Pista!

Apró hírek.

□ A bűnvádi eljárásra vonatkozó tervezetet vitatja meg újból Pauler ur egy tudós enquê-tel és az eredmény ismét egy új tervezet lesz. Fél század óta tart ez már így, nemzedékek jöttek és haltak ki azóta; hiába, csak áll az a közmondás, hogy ember tervez, Isten rendez.

+ Pauler urnak ismét hatalmas eszméje támadt az igazságügyi adminisztráció terén, a porzóhoz való homokot nem Czegléd tájékaról, de Halas vidékéről szállítatja, miáltal évenként 1 forint 40 krt. takarít meg a kincstár.

× Az Odescalchy Géza herczeg lova elragadott 3 hét előtt és a lapok elsiratták a kocsiban ülőket; a mult héten a Schosberger lova ragadt el és az ujságírók is nekivadultak; összeszidták a kocsiban ülőket.

☉ Van e még ember széles e hazában, aki kételkednék a felett, hogy az 1848-iki hatalmas eszmék meg nem valósultak hazánkban. Hiszen ott van a »Szabadság« (Székesfehérvárott), »Egyenlőség« (Budapesten) és »Testvériség« (Kecskeméten).

□ Korszakalkotó népszinművet készül előadni a Várszínház: »Az egyszeri bank«-ot. Bank mint népszinműtárgy, mely nagy és dicső gondolat! A darab meséje nyilván az, hogy Örsét nem adják Miskának, minél fogva ez elhatározza, hogy betyár lesz és beáll bankigazgatónak. Mint bankigazgató eldalogtat egy csomó szebbnél szebb nótát és miután végül mégse bír az ő szíve keservével, öngyilkosságra határozza el ma-

gát, megvesz száz darab »Magyar Asphalt« részvényt és menthetlenül elvész. — Igen sikerült jelenet a darabban a tőzsdeügynökök kara. Az ügynökök ugyanis csikósruhában állnak a tőzsde bejáratánál és lelkesen fujják, hogy:

»Gyere be rózsám, gyere be,

Élénk üzlet folyik idebe,

Hitelrészvény haussiroz,

Aranyrente baissiroz.«

× Egy krajczár lesz a hidpénz ezután, Mihaszna András az ő barátjának a vak kódisnak azt a tanácsot adta ennél fogva, hogy álljon be oda kasszérosnak.

= Göndöcs Benedek legutóbbi kegyes közbeszédete folytán a zsidók elhatározták, hogy valamennyien kikereszelkednek. Benedek barátunk ennél fogva Pozsonynál távirda-sodronyt rakat a Dunába, hogy azon keresztül szentelt vízzé változtassa az egész Dunát és azzal megkeresztelhesse Izrael 650,000 istentelen gyermekét. Békési Méhes és selyemhernyós Szent Benedek kikötötte, hogy a férfiak felöltözve vessék magukat alá a szertartásnak, az asszony nép nincsen alávetve ezen megszorításnak.

□ Benedek apát tiltakozik különben azon föltevés ellen, mintha a zsidók elleni gyűlölet okozná hittéritő buzgóságát. »Nem azt akarom én — ugymond — hogy a zsidó, hanem hogy a víz legyen kevesebb.«

Béla: Hinnéd-e kedves Lajos barátom, hogy ennek a szép asszonynak ma már unokája is született?

Lajos: Már, hogy is ne hinném, de az inkább az én érdemem, mint az övé, mert én vagyok annak a szép asszonynak a — veje.

Magasabb diplomacia.

VANNAK ismét bonyodalmak,
Fenekednek a hatalmak.

Oroszország s Afghanisztán
Értik egymást már most tisztán.

Franciaország Tonkinban
Khinával volt, van s lesz Kínban

Németország, az úgy látszik
Csak »ehrlícher Makler«-t játszik.

Angolokra Egyiptomba'
És Szudánba' hull a bomba.

S kár tagadni, — mert hiába,
Ott is baj van, — Indiába.

A törököt nyomja kétely:
»Tenni, vagy nem?« — ez a tétel.

S hova lyukadunk mi ki?
Mi a rim? — „Szaloniki!”

MOKÁNY BERCZI

a dombszögi kaszinóban.

Püff neki! Odakint permetezett a tavaszi csöndes eső, idebent meg szóllott a tél-nyári csöndes. Hát mit is csinána ilyenkor a dzsentrí egyebet? — drótféreg az ősi vetisbe, nyavalya a tavasziba, hogy ótanám belé ezt az áfrikai szárazságot abba a kövér mame-
luk táborba odafönt. Kevés vót az eső, nem tom minek hijják azt a hunczut franczját, aki a nagy oczejánt akarja rábocsátani az afrikai sivatagra; ide eressze most mi ránk, aki

fránya esze van a hunczut nímetjinek, — tudom, hogy ugy megissza a mi földünk azt az oczejánt, hogy az ánglus hajójának is csak az árbócza fog kilátszani belülle. Merhogy micsoda a nagy oczeján vize a nőmös magyar

földnek, ha megszomjadzik — semmise, ugy magába színá, mint a részeges Bódis asztalosom az egy kvaterka karczost.

De mi ja? Má mögest uj állatok érköztek a pesti állatkertbe. Pista! — rugom fel a szundikáló parádés kocsisomat az üres jászóbú — elő a szandlófert, mönünk esőt fogni, mer há magyar dzsentrí utazik, muszáj régi módra mögeredni az esőnek, még ha olyan szárazok is vónának az ur csatornáji, mint a Jutka néni 80 esztendő s gányó asszonyomnak az aszott emlőji, hogy hozná tejre a pesti tejcarnok vezérürüje.

Ahogy a pesti városligetben gangosan becsavarod-
nék az állatok kertjébe, má messzirü elibém karikádzik egy löcslábu nímet oszt aszondja hogy:

Gnédiger Herr von Mokáni, wollen gnédigst be-
zichtigen söne szudánézer Vájber, — oszt egy zártszék billétet nyujtogat felém.

»Sipircz — vágom vissza neki — éngöm mög nem csaasz, aki nímetbe ojtott vikony lábszára vagyon a kóser mívoltodnak, mer amit neköm ajntré möllött mutogatnak, — azt én nőmös uri kezejimmel mög is tapogatom, hogy valódi je, vagy peniglen csak ojan, mint a pesti uri dámák hátúrú hordott bájai, akibe ha andunggal belecsipkod az embör, csak akkor vöszi észre, hogy nem eleven hus a', ha — drót.

Közibéjük keveredtem a szudániaknak, hásze mögböcsülöm én az állatba az embört, merhogy aszongyák, hogy az Isten kípire van terömtve az ember. Hanem hogy furcsa fizimiskája löhet annak az áfrikai Istennek is, aki ezt a kormos nípsíget a maga czipferblattjára terömtötte, a má bizonyos. A nőstinyje még csak lehets, különösen az a tagos menyecske, aki egy kis tükörbe puderezte a képit fekete vasporrall. »Das is di Herzogin Tubucsucska« — nyögte mellettöm a nímetjük. . .

»Darf ik angrájfen Durchlocht?« — vágtam oda udvarijasan, mer hogy tudom, hogy mi illik fehér szemlékkel, még ha feketék is; oszt odatapintottam, ahun fejni szoknák, ha tehín vóna és nem herczegné. A herczegasszony mosolygott és megmutatta mind a 32 szép fehér fogajit, osztán szípen lehajtotta gyapjas fejecskéjit széles uri mellemre, mer hogy ha a beszídemet nem is, de azt elérte, hogy miféle gondulatok ágaskonnak bennem.

De nem ugy az ura, akinek kutya ugassa el a nevit, nem magyar ember; nem tom herczeg vót e, vagy örgróf, hanem annyi bizonyos, hogy nekem esett egy szörnyü nagy karóval, akivel ippeg a lapát fogajit piszkáta. Micsa?! Hát hazúrú megszökté ebadta, oszt ott hagyta veszni a Mádi apádat, aki az ánglusokkal verekszik, — aki katonaszökevényi hunczutság lakik a fekete lelkedben, — vágtam oda neki és ugy tanátam megérinteni a befelé fordított nőmöszi gyürüve, hogy a zipferblattján azon fehiren látszott meg a Mokányok ősi ármálissa. Kisütt a turpisság, — nem hijjába, hogy mingyárt ojjan ismerősen szükölt a szellöm, ahogy a Szudániakat mellátta. Hát bizony ezek is csak az én vályogvető cigányaim vótak, a Bandzsi Muki, a Topa Abris, mög a Korpa Tóni feketére subiczkóva. Rosszú megy a seftjük, hát

hun zulukaffernek, hun szingáliaknak, hun mög szudániaknak subiczkótatják magukat szeginyek, oszt pizír

mutogatják magukat, mikor ingen is csufság nízui a göthös mivoltukat.

Fucsba ment hát a pesti utazás, a csöndes eső se akar mögeredni, — hadd is szójjék hát az az áztató csöndes!

+ Győri Vilmos.

Haló porodban áldva légy
Ó hú sziv, drága lélek;
Fölötted zokogásba ful
A bús halotti ének.

Ravatalod virágait
Könyzáporral fűrésztve,
Elsőhajtá gazdag s szegény;
„Itt nagy sziv hullá össze!”

Te nem tömjénezéd csupán
A keresztben kimultat.
De vallását, mely ennyi csak:
„Szeress!” — jól megtanultad.

S szerettel szivszakadtodig
Papolva, téve s dallva —
S mit mások búján érezél,
Az vitt a ravatalra.

* * *
Óh milyen különös a diagnostika!
Az orvos mond, szivedben, ott rejlett a hiba.
Pedig mi laikusok éreztük, drága holt,
Hogy szived e világnak a legjobb szive volt.

Mi zengi túl a bérceket. *)

— Irta gróf Teleki Sándor. —

(Második közlemény.)

Maczedoniai Nagy Sanyi barátomnak szives üdvözlét!

Hugó Viki bruderem! Garabangyi tetupajtásom! Kossuth Lajcsi szentségem, elvtársam, honfitársam, bajtársam s szám üzetésitársam! Szabadság, egyenlőség, testvériség — istenem, atya, fiu, szent lélek szentháromságom. Véreztem értük, szenvedtem értük, meg is haltam értük többször, Thermopylétől Philippin és Gálfalván keresztül Világosig. Megcsináltam 89-et és 48-at, álltam a guillotine előtt, fölött, mellett és alatt, kikiáltottam az emberi jogokat, levertem a Bourbon zsoldosokat s a spanyol inquisitiót, detronizáltam, emigráltam, conspiráltam, elfoglaltam Siciliát, ettem egy tálból Jean Jaques Rousseauval, kocczintottam Dantonnal, inspiráltam Washington s eltörültem a rabszolgaságot! Szabadság, egyenlőség, testvériség! — mindezt érted, veled és általad. Téged hiszlek és vallak, mult-, jelen és jövőben, tegnap, ma, holnap és holnapután. S most fölteszem a dicsőség koronáját s legyetek rám büszkék Hugó Viki, Washington, Kossuth, Garabangyi, Danton, egyenlőség, szabad-

*) A »Bp. H.-p.«-ből.

ság, testvériség, Rousseau, és Schlesinger Miksa, mert hiven hozzátok és hozzám ennunciáltan szívem s agyam magasztos elvét:

»Hunczut a jakhecz!»

»Zsidó nem ember!»

»Üsd a jordánt!»

*

Volt, nem volt, hol, hol nem, Jersey szigetén, vagy Diós-Győrön — nem tudom, egy jóra való magyar takács, ugy hitták, hogy Ferkó, mikor Koltórol New-Yorkba utaztam, hogy Lincolnnak (jó gyerek volt szegény!) egy baraczkot nyomjak a kobak fejire, a mér lasponya-érés-kor nem látogatott meg, — akkor láttam utközben. A feleségével a kakóczi bucsun táncoltam a rektornál a langaust, a lányát ugy emlékszem Rómában láttam, mikor bevonultam oda, a talliánok evviváztak, ő éljenezett s én is magyarul köszöntem neki: jó nap hugom! A Peti fia velem, jobban alattam küzdött a svájci szabadságharczban, hol olyan krudélis ügyességgel lödöztem le az almákat az ellenség fejeiről. Másik fia a Jancsi, mikor a huszonnyolczadik lovat lötték el alólam a catalauni sikon, hozzám jött s katonásan ezt kiáltá: üljön rám ezzzrrredes ur! S én az ő hátán vezettem diadalra a mieinket.

Ennek a szegény takácsnak csak egy szenvedélye volt; a nóta..

— Mi zengi túl a bérceket, — ezt fujta nap-hosszat.

— Mi — te ökor gondoltam — hát az én hőstet-teim hire! A balek nem tudta, nem olvasta az én cik-keimet.

A takács csak fujta, fujta, mignem egy zsidó, jakhecz, jordán, jebuzeus, izraelita, mózseshitű, héber semita meg nem neszelte a nagy fülével. Tetszett a jó hang a polghárthársnak! Seft járt a palestinai eszibe, mint a ginyóczi dinnyében a féreg.

— Hallja khend, thogya kend, nem adhná el nekhem a magha hangját.

Kicsi volt a takács pugyillárisa, nagy a kísértés — odadta. A jakhecz hozta a saktert, az neki a szegény takács torkának, nyekk! — kívágtá belőle azt a gyönyörű *barikád* (»bariton!» — ez vicz t. i.) hangot.

— Mi zengi túl a bérceket — bezzeg nem zengett többé soha. Szegény Jorik! Szegény takács! Oda volt a hangja, elvitte a jakhecz.

S nagy szerencsétlenség volt ez az egész familiára. Mert mire használja egy takács a torkát, ha nem dalol — ivásra. Ferkó takács csak ivott, ivott, szeme kidülledt, orra piros lett, foga fekete, felesége, fia, lánya s még egy fia bus, beteg, a mesterség fuccs, becsületnek vége — kampez.

Ferkó takács delirium tremensben meghalt. Csáládja dettó. Notabene a régálét az a jakhecz birta bérben, aki a hangját megvette.

Ilyen a jakhecz!

»Mi zengi túl a bérceket!»

A Szabadság, Egyenlőség, Testvériség!

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Haj, haj!

Csak még e köllött a nasszáju úságró ténsurak!

Eddig se hagytak békit, furtofurt rajtam rágódtak, de amiket most elkövetnek én vélem, annak mán a fele se tréfa. De nemcsak hogy nem tréfa, de nem is rönd, peig röndnek muszáj lönni!

Mán a kezembe se merem venni az képes úságot, mer persze mingyán az első ódalon nagy bötükkal kérdezi valamellik orczátlan úságrótkáló ténsur, hogy: »Hun vannak Gazdag gyilkosai?« Künyűt azt kérdezni, de tessék megkeresni azokat, az akasztófáralaló utonálló bitang zsványokat! Ész köll ám ahó nem ténta, vagy nass'száj, vagy röndetlenség. De még az ész is kevés, mert ha ölég vóna, akkor mán megcsiptem vóna a komiszokat, mert ha csak ész köll, van az itt töméntelen. Hát ki csipte el a Spangát, a Poszpisilt, a Balenticset, ki bánt el az anármiskákkal; ki tartja fönn a röndöt Budapest m. kir. fővárosába, ha én nem? Iszen ha én nem vónék, — a feje bubjára állna az egész város, a lipótvárosi bazsilkum nekimenne a lánczhidnak, a nasszáju úságró ténsurak meg emmást ennék meg. Szóval abba a minutumba rögtönden odavóna minden rönd, peig aszondom : r. m. l.

Ne tanitson engemet senki fia, mer tudom én, mi a rönd. Keresem én szörnyen a Gazdag gyilkosait! Mán eddig is kétszáznegyvenhárom embert bevittem, aki pitykés lájbit hordott. Mer mivel a szegény megbicskázott emberné ott tanátam egy ólompitykét, tüsténden kifundátam az én m. k. eszemmel, hogy: ahun pityke vót, ott lajbinak is köll lönni, ahun lájbi van, ott ember is van, — hát világos, hogy csak azt a lájbit, meg azt az embert kő elcsipnyi, oszt megvan az a gaz bitang. — Ugy bizony, ezt fundátam ki a magam eszivel, mer akármit

mondanak is a nasszáju úságró ténsurak: van itt tudomány — csak szerencse nincsen!

Most mán csak egy dolog nem hágy békibe; hátha az az akasztófáralaló zsvány azuta véletlenül levettette azt a pitykés lájbit?! Szörnyü nagy komiszság vóna tülle, az bizonyos. De azér kétszer se mondom, honnem tette, mer tessék meghinni, hogy a cibilség mindenre képes.

Iszen ha a cibilség tunná, hommi a rönd; gyöngy vóna akkó a világ. Teszem föl ebbe a Gazdag dologba, ha együnne hozzám egy böcsületes cibil, ippen mint most a Balenticsnél, oszt aszondaná: »András bácsi, én tudom, hogy ki a gazember: a Nagy János tette, ott lakik a Kenyérmező-utczába negyedik szám alatt« — ammä ölég vóna, ennyibü mán megfognám a hunczfutot, — hanem ólompitykébül tanájam ki? — nem vagyok én javasasszony!

Czurukk vak kódis! Nem köllesz te most énnekem, másra fáj a fogam. Pusztulj öreg, ha mondom, inkább bezárlak majd máskor kétszer, mér mer r. m. l.

Az „iskolai“ és a „postai.“

Weisz B. F. G. H. (rajtacap egy iskolásgyereket, amint pénzt tesz be a posta-takarékpénztárba): »Te gazember, honnan vetted azt a pénzt, mi?! A mamától loptad ugy-e, hé?! És ha már loptad te akasztófa, mért nem teszed legalább az iskolai takarékpénztárba?

ÜLETLEN GOMBOK.

A vasuti műszótárból.

Állomási előjáró = hordár. — Csavarkapocs = uzsorás. — Dörzsfék = konduktor. — Emelő-gép = protekció. — Fordítókorong = »sárga csikó«. — Forgalom = ringelspiel. — Fűtőház = Fortuna. — Gyorszállítmány = pofon. — Harangmű = pletykáság. — Lökhárító = ököl. — Mozdony = járvány. — Mozdony-szin = járványfészek. — Menetjegy = hátul kelt rugam. — Váltó = pénztárnok. — Váltóállító = pasaszér. — Védjelző = kutya-bélyeg. — Vizsgáló lakatos = bolhászkodó vászoncseléd.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— *Alvasok ojságba, hoid kuria elotasztotta ed 48-ki küvetelés karmángy ellen, mivel mastani karmángy nem jogotoda nedvennolczadiki karmángynak. A mogos kuria bizemosan ozért itélte így, mer kísérte fdjelemmel fülsüházi tárjoldásokat.*

Holottam, hoid a generál Komároff van edj egészen természetes fió a Miklós czártól, de nem okorom elhinni. Bizemosan

csok ongolosok tondlják, hoid van a generálnak Mikolós-farmája, mert egy meqjlesztetteüket.

SODABOGARAK.

— Magyar mágnás magyarsága. —

Zichi és vásonkeői Gróf Zichy Zsigmond, cs. kir. kamarás és szolg. kiv. őrnagy, a családnak seniora, és neje Krakowsky Kolowrat Valéria Grófné, csillagkeresztes 's palotahölly, örömmel tudatják léányuk zichi és vásonkeői Gróf Zichy Valeria pojai Gróf Alberti Thadé, cs. kir. főhadnagy a 10-ir Zászlóalyban a katonai érdemkereszt és hadiérem tulajdonosa pojai Gróf Alberti Adolf, cs. kir. nyug. ezredes a katonai érdemkereszt és a hadiérem tulajdonosa 's több külföldi magas rendnek vitére valamint néje bezerédi Bezeredy Krisztina, fiával.

Hainburgban folyó év ápril 14-én a városi rom. kat. templomban leendő házapági egybekelését.

Kelt Hainburgban 1885-is évi April.

— Ez is kérő levél. —

Tekintetes Tanács!

A véletlen gyakran meglepő játékot űz az emberrel: — míg az északi sarkon a rokon gondolkozást örök időre választja el, pedig az éveken át tartó fagy és hideg éppen az ellenkezőre figyelmeztet: addig a déli vidékeken az ellenkezőre formál jogot.

1. A nemes városnak körüskörül, minden díszesebb épülete, énekhanggal dicsekvő elhatározás mellett lépdél és lépdelni fog.

2. Tekintetbe véve a közegészségre való káros befolyást, melyet megismerés tudatában, ugy a korszellem, mint a valóság nyílt szava ma már fennen hangoztat: az ellentétes szólások találkozásának kifejezéseit képviseli.

3. A közlekedési utak, melyekből a rosszaságnak egyediégei sugárzanak ki, neveltségessé teszik azon dicsó eszmét, mely a felépülő színházat meg interpretaetálva, a megjelölt irányba terelné a t. cz. közönség eszme körét.

Ismételten alázattal folyamodom tehát a tekintetes Tanácshoz, miszerint nekem a fentebb kifejtett, s azt hiszem eléggé értelmesen előadott, méltányos kérelmemet, tulvilági lényhez hasonlóan elenyészni kegyelmesen meg ne engedje, hanem azt kegyes, bőkezű pártfogásában részesíteni ne sajnálja. Ki is hódoló tisztelettel.

.... 85. jan. 10.

maradtam a Tekintetes Tanácsnak
legalázatosabb szolgálja
N. N.

F—cs. (Bpest.) Ne viczczelj fiam Forgács, nem lesz tied Ghimes és Gács! — G. L. (Bpest.) A kéz András keze, de a hang és különöz az észnek az ő járása nem vall a rőnd kitűnő űrére. — A. B. C. D. (Szeged.) Van a dolognak füle, és különösen farka, de torkig vagyunk az Ilka-kultuszszal. — Tortrix. (S. A. Ujhely) Haj de mennyivel csodább bogarak teremnek a három bérc és négy folyó hazájában! Mi ez a tenger sima tükréhez képest! — Duzzogi (Budapest.) Biz az oda került az éhes papirkosár feneketlen mélyébe és ott fog pihenni mindaddig, ameddig majd a végítélet napján az Ur parancsára ezek a holtak is feltámadnak az »Itéletnap« című arkangyal — szerkesztette ünnepi lapban. Odáig — reméljük — az ön gázsija is megjavul. — F. B. (Nagy-Bajom.) Nagy egek, igazság-ez?! A posztkiszi elvész és az ön viczcei nem tudtak utközben elkallódni! — Veréb Jankó. (Pécs.) A legifjabb Jankónak kollégiális üdvözlet! Csiripeljen jókedvvel és jókedvből — nem az éhség mián! — St. J. (Bpest.) Mért akarnók mi azt a szép frigyét megzavarni? Hadd ünnepeljék Didóék disz-farkcsóvalva az ő urukat és mesterüket! — R. (Bpest.) R. J. (Apcz.) Szedegetünk belőle. — Faktor. (Budapest.) Dicsó dolog az igazság, belátjuk, — de azért mégis szivesebben, látjuk az elmes valótlanóságokat, mint az igaz viczcelenségeket. — S. S. (Sz—s) Hát más muzsikán nem szólal meg hangja? Van ám még sok más gyom is az Ur szőlejében. — N. P. (Budapest.) Köszönjük a szives figyelmet! Értékes küldeménye fájdalom oly későn jött, hogy már csak keveset használhattunk belőle. — Zseliczi Jáger. Szintén elmulasztotta a czapistrángot. Csak a jövőszámban vehetjük hasznát. — F. D. (Tapolca.) Csak nem hiszi, hogy mi ki fogjuk figurálni egy szegény parasztfunak édes anyjához irt levelet? Sokkal inkább az öné, amelyben igen díszesen írja, hogy »melyhez furcsa módon jutottam hozzá.« Kiki a maga ajtaja előtt söpörjön! — B—di (P—ny.) Glanczos küldeményed fölött nagy az öröm Izraelben. S —ntől levél megy.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Köszvényben szenvedőknek.

Kwizda Ferencz János, cs. kir. udvari szállító és kerületi gyógyszerész urnak, Korneuburg.

Több mint két éven át a legmakacsabb köszvényben szenvedtem balkaromon, semmiféle ajánlott fürdők, sem semmiféle kigondolható gyógyszerek által nem birtam ezen fájdalmaimtól megszabadulni. Csak alig egy pár hete, a mióta az ön isteni „köszvény-folyadékát“ kezdtem használni, s abból néhány palacczkkal elhasználtam, szabadultam meg gonosz bajomtól, s emelhetem fel karomat, hajlíthatom hátra, s végezhetek mindenféle munkát, minden legkisebb fájdalom nélkül, minél fogva jogosult elismerésből ezen pompás szert nem vagyok képes eléggé magasztalni, a szenvedő emberiségnek eléggé ajánlani.

Adlerfels Ledwinka János,

Bécs, szeptember 22. magy. kir. nyugd. városi hivatalnok.

Kapható minden gyógyszerertárban.

Főraktár: Budapesten Török József gyógyszerésznél.

Szives figyelembe vétel végett. Ezen készítmény vásárlásánál kérjük a tisztelt közönséget, mindenkor határozottan Kwizda féle köszvény-folyadékot kérni, s ügyelni, hogy ugy az egyes üvegek, mint szintén a dobozok is mindenkor fenntebb védjegyvel legyenek ellátva.

Margitszigeti gyógyfürdő.

Budapest főváros közvetlen közelében.

350 R. meleg artézi forrás — porcelán-, márvány-, kád- és kőfürdők zuhanykészlékkel — nagyszerű kert — 300 teljes kényelemmel berendezett szoba — társalgási terem — kül- és belföldi lapok — naponta zene.

Kóralakok, melyek ellen a margitszigeti hévviz kedvező eredménnyel használható:

Köszvény — az ízületek, izmok, csontthártya, ideghü- izmok, typhus után fellépő hűdésék.

vely, időlt csúza. A csúz, köszvény, erőművi behatások, — Zsábák. — Csontbántalmakat, csontszűt, izületi bajokat és külsértéseket követő elváltozások. — Fájdalmas hegek, merevség, hűdés. — Bőrbántalmak.

A hévviz belsőleg eredménnyel használtatott: időlt gyomorhurutnál és alhasi pangásoknál.

A szigeten van gyógyszerár, ellátva mindennemű ásványvizzel. Rendelő orvos: **Dr. Verzár.**

Bérleteknél úgy a fürdő-, miut a menetjegyek együttes váltásánál árleengedés.

A szigeten lakó fürdővendégek a fürdő használatnál és a menetjegyeknél előnyben részesülnek. A fővárossal óránkint kétszer közlekedés.

A fürdő-idény május 1-én nyitattik meg.

A lakások megrendelése: a szigeten a felügyelőségi irodában.

69

Budapest.

A margitszigeti felügyelőség.

MIDY-féle SANTAL-CAPSULÁK.

A mindennemű titkos betegség hólyag-hurut, kankó ell-n mint gyógyszer ezelőtt oly általános közkedveltségben rés-esült Copai-balzsam, ma már alig jó használatba, részint kellemetlen szaga és íze, részint a felbőfőség, hányinger s más egyéb gyomorhajok miatt, melyeket használata okoz.

A Midy ur által feltalált tiszta lepárolt Santal-szész nem bir ezen kellemellen tulajdonok egyivel sem, s 48 óra alatt még a legidőttebb s legfájdalmasabb kifolyásoknak is anélkül, hogy a gyomor nak terhére lenne s minden befecskendés segélye nélkül csaknem teljes megszűntét idézi elő.

Egy üveg ára, használati utasítással s 50 tokoskával 2 frt 10 kr.

Raktárhelyiség Páris: 8. rue Vivienne.
Budapesten: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerész, király utca 12. 26

A nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles köszönő iratok folytán ezen legöregebb és legelismertebb rendelési intézet, a hol a tudomány legújabb vívmányai, a legbővebb tapasztalatokkal párosulva, értékesítettek, a legmellegebben ajánlható. 10

DR. LEITNER

42 év óta fenálló rendelési intézetében

Pesten 3 dob-utca 15. sz. tükös, sőt időlt betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetatlenséget, stric-turákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és bőrbajokat, rüht 2 óra alatt, levélileg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít anélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel naponkint reggel 6—9-ig. d. u. 2—5-ig és este 8—10 óráig.

„MARGIT“

gyógy-forrás-viz.

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek legjobb eredménnyel alkalmazzák; tüdő-, gége- és a gyomor hurutos bántalmainál.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

KIZÁRÓLAGOS FŐRAKTÁR

Édeskuty L.

33 m. k. udv.-ásványviz-szállítónál, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Ditmar R. Budapesten

József-tér, fürdő- és nádor-utca sarkán.

Ditmar R. cs. és kir. szab. bécsi lámpa és fémárúk gyárának

gyári raktára

Kerti gyertyatartók

Kerti lámpák

Lámpások

Különös világítóképesseggel bíró

Gigant-napégők

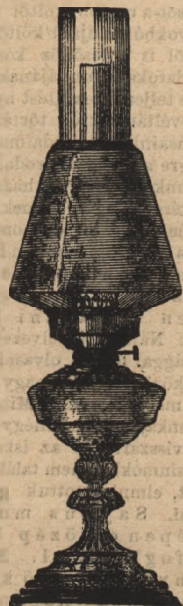
(egészen 120 gyertya erejéig.)

Ditmar R.-féle biztonsági petroleum

egészen vízszinű és szagtalan, valamint legfinomabb moderateur lámpa-olaj egyedüli elárúsítása.

Levelező-laponi megrendeléseknél, 5 kilón felül Budapesten házhoz szállittatik, a mérték és minőség jótállása mellett.

65

Budapest, (1885.) Nyomatatja a kiadó-tulajdonos: A t h e n a e u m irodalmi és nyomdai részvénytársulat.

A digitális változatot a MEK Egyesület (http://mek.oszk.hu/egyesulet) megbízásából, az ISZT támogatásával készült.